

ఉంటారు. వారితో మాట్లాడటం వలన, విషయాలు చర్చించటం వలన నది ప్రవహించేకొలది విశాలమైనట్లు కాలప్రవాహంలో వారు తపోస్వరూపులు, విద్యాస్వరూపులు అవుతారు, ఈ స్వాములు కూడా చాలా విశాలం అవుతారు. కంచి పరమాచార్య 13వ సంవత్సరంలోనే సన్యాసం తీసుకొన్నారు. మాష్టారు ఉదయం, సాయంత్రం వచ్చి ఆయనకు బ్రహ్మవిద్యను భోదించేవారు, దానికి అనుగుణంగా సంస్కృతభాషను కూడా నేర్దేవారు. 6,7 తరగతి చదువుకొన్నవాడు తరువాత మహాపండితుడు అయ్యాడు. మహాస్వామి ఈ విద్యను ఎలా సంపాదించారు అంటే ఆయన దగ్గరకు మహాత్ములు వస్తారు కాబట్టి ఆయన చదువుకొన్న గ్రంథాలనుండే కాకుండా అక్కడో పువ్వు, అక్కడో పువ్వు కోసుకొని మనం దేవునికి ఎలా పూజ చేస్తామో అలాగ వచ్చిన వాళ్ళందరి దగ్గరా నేర్చుకొని, రామాయణంలో ఇలా చెప్పారు, బ్రహ్మసూత్రాలలో ఇలా చెప్పారు అని వారితో చర్చించి వ్యాసుడి యొక్క హృదయం పట్టుకొని అది ఆయన హృదయంలో కలుపుకునేవాడు, వాడు పరమాచార్యుడు. కొంతమందికి విద్య ఉంటుంది కాని తపస్సు ఉండదు కాని పరమాచార్యుడికి విద్య ఉంది, దానితోపాటు తపస్సు ఉంది. విడి పూలు ఎలా సంపాదించి దేవుడిని పూజిస్తామో అలాగ అనేకమంది పండితులలో ఉన్న వారి అనుభవాలను సేకరించి ఆయన మహాస్వామీ కాకుండా మహాపండితుడు అయ్యాడు. ఆయన ప్రజలను విపరీతంగా ప్రేమించాడు. ఎవరైనా ఏదైనా కావాలని వస్తే ఆయన ఎప్పుడూ వెళ్ళిపోమని చెప్పలేదు. ఆఫీసుకు వెళ్ళండి, వాళ్ళు ఏదైనా ఇస్తే పుచ్చుకోండి, ఉంటే ఇస్తారు అని చెప్పేవారు. మీకు ఉన్నదాంట్లో ఎంతో కొంత వారికి ఇచ్చి పంపండి అని మహాస్వామి చెప్పేవారు.

మహాస్వామి ఎలా మాట్లాడతారు అంటే మీరు జ్ఞానే, రమణమహర్షిగారు జ్ఞానే అని ఎవరైనా పండితుడు ఆయనతో అంటే అలాగా, నేనూ జ్ఞానేనా రమణమహర్షిగారు జ్ఞానేనా, జ్ఞానం ఒకటిగా ఉంటుంది కాని రెండుగా ఉంటుందా? అనేవారు. ఇంక ఆ పండితుడు మాట్లాడలేడు. సత్యం అనేది, జ్ఞానం అనేది ఒకటిగానే ఉంటుంది కాని మీరు దానిని రెండు చేస్తున్నారు ఏమిటి అనేవారు. ఆయన హృదయంలో ఉన్న క్లాటి చూడండి. ఆ స్థాయికి వెళ్ళాక వారికి అసూయ, ద్వేషం ఇటువంటివి ఉండవు. అంటే జ్ఞానప్రవాహంలో అవి అన్నీ సహజంగా పోతాయి. పాల్ బ్రంటన్ మొదటలో కంచిపరమాచార్యులవారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. పరమాచార్య బ్రంటన్ తో ఏమని చెప్పారు అంటే నేను ఎక్కువ కాలం నీతో గడపలేను, నాకు వెనకాల ఆశ్రమం ఉంది. ఎక్కడా బంధాలు లేకుండా ఉన్న స్వామి ఒకడు

తిరువణ్ణామలైలో ఉన్నాడు. ఆయన కాలాన్నంతా నీకోసం ఇవ్వగలడు. తిరువణ్ణామలైలో రమణమహర్షి అనే పేరుతో పిలువబడుతున్న ఆయనను కలవకుండా ఈ దక్షిణ భారతదేశాన్ని విడిచిపెట్టను అని నాకు మాట ఇయ్యి బ్రంటన్ అని పరమాచార్య చెపితే, బ్రంటన్ రమణాశ్రమం వచ్చి రమణమహర్షిని కలిసాడు. తరువాత ఆయన ఎ సెర్ట్ ఇన్ సీక్రెట్ ఇండియా అనే గ్రంథంలో రమణమహర్షి గురించి వ్రాసారు. ఆ పుస్తకంలో నేను ఎవడను గురించి వివరంగా అందులో చర్చించాడు. అది చదివి ప్రపంచం అంతా అక్కడికి వచ్చి కూర్చుంది. పరమాచార్య భగవద్గీతలో ఉన్న చిన్న విషయాలను కూడా మనకు విసుగు వచ్చేలాగ వర్ణిస్తారు అంటే చిన్న చిన్న విషయాలను కూడా వివరంగా విశ్లేషణ చేస్తారు. భగవంతుడు అలా ఎందుకు చెప్పాడు అని ఆయన హృదయాన్ని పట్టుకొని ఊగిస్తాడు. అయితే స్వాములు విద్య, తపస్సు రెండూ సంపాదిస్తూ సమాజానికి ఉపయోగపడుతూ, సమాజం వారికి ఏదైనా ఆఫర్ చేస్తే తీసుకోవటంలో సన్యాసులకు తప్పలేదు. ఎందుచేతనంటే సమాజం ఇచ్చిన ధనాన్ని తిరిగి ఏదో రూపంలో సమాజానికే ఇస్తూ ఉంటారు. బోంబే ప్రాంతం బాగా ధనవంతమైన ప్రాంతం. అక్కడకు ఎప్పడైనా పరమాచార్య వెళితే లక్షలలో డబ్బు తెచ్చి యిచ్చేవారు. ఆయన ఎంత దూరంగా ఉండేవారు అంటే మీరు ఆఫీసులో కనుక్కోండి, మాకు డబ్బు నిలువ ఉంటే మీరు ఇవ్వటం ఎందుకు? డబ్బు తక్కువ ఉందని చెపితే ఇవ్వండి లేకపోతే ఇంకో మంచిపనికి ఉపయోగించవచ్చు కదా అనేవారు, అలా చెప్పిన ఆచార్యుడిని నేను చూడలేదు. ఆయన అంత వైరాగ్య పురుషుడు.

అక్షరమణమాల అంటే అక్షరాలతో తయారుచేసిన పెళ్లి నాటి మాల. పెళ్లికి మామూలుగా పుష్పాలతో మాలను చేస్తారు కాని ఇది అక్షరాలతో తయారుచేసారు. ఇక్కడ అరుణాచలేశ్వరుడు పెండ్లి కుమారుడు, భగవాన్ పెండ్లి కుమార్తె. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! అక్షరాలతో తయారు చేసిన ఈ దండను నేను నీ మెడలో వేస్తున్నాను, మరి నువ్వు కూడా దండ వెయ్యాలి కదా! నేను చేసానని నువ్వు కూడా అక్షరాలతో చేసిన దండను నా మెడలో వెయ్యవద్దు, నీ అనుగ్రహం అనే దండను నా మెడలో వేసి నీ స్వరూపాన్ని నాకియ్యి అరుణాచలేశ్వరుడా అని అక్షరమణమాలలో భగవాన్ వివరంగా చెప్పారు. అక్షరమణమాల గురించి ఎవరైనా తలపెడితే ఇదే మనకు కడుపు నిండా అన్నం పెట్టింది కదా అనేవారు భగవాన్.

కనిన జనని కన్న ఘనదయా దాయకా

ఇదియా అనుగ్రహమరుణాచలా.

భౌతికమైన ప్రేమలలో తల్లిప్రేమ గొప్పది. అబ్బాయి ఎంత చెడ్డవాడు అయినా మా అబ్బాయి మంచివాడే అని తల్లి అంటుంది. అది తల్లి హృదయం. ఒకవేళ ఏదైనా లోపం ఉంటే సరిచేయాలి అని చూస్తుంది కాని మీకు మల్లే బజారులోపడేసి విమర్శించదు. ఈ లోకానికి సంబంధించినంతవరకు తల్లిప్రేమతో ఏ ప్రేమను పోల్చలేము కాని ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా నీ ప్రేమతో పోలిస్తే తల్లిప్రేమ ఏపాటిది? తల్లి మీ భౌతిక అవసరాలను తీరుస్తుంది కాని బ్రాహ్మీస్థితికి మిమ్మల్ని తీసుకొనిపోయేది గురువు ప్రేమ మాత్రమే. గురువు అనుగ్రహం మీమీద వర్షించినప్పుడు మీ శ్వాస ఆగిపోతుంది. గోదావరికి వరద వచ్చినప్పుడు గండికొడితే ఊళ్ళు ఎలా ములిగిపోతాయో అలాగ గురువు అనుగ్రహాన్ని పరిమితులు లేకుండా విడిచిపెడితే తట్టుకోలేక మీ శరీరాలు చనిపోతాయి. అందుచేత ఎప్పుడు అనుగ్రహించాలి, ఎలా అనుగ్రహించాలి, ఎక్కడ అనుగ్రహించాలి, మీ జీవితాన్ని ఎప్పుడు తిప్పాలి అది అంతా గురువు చూసుకొంటాడు. మీరు తొందరపడవద్దు. మీరు భగవంతుడికి స్వాధీనం అయ్యాక మిగతా విషయాలు అన్నీ ఆయనే చూసుకొంటాడు. మీరు మరచిపోతారు కాని భగవంతుడికి మరపు ఉండదు. మరపు, జ్ఞాపకం ఇవి జీవలక్షణాలు. గురువు చెప్పే టీచింగ్ ను అందుకోవటానికి నీకు అర్హత ఉండాలి కదా! నీ మెదడు ఎంతోకొంత ముగ్ధులి, గ్రహించే శక్తి దానికి రావాలి. ఏమండీ మీరు ఏదో చెపుతున్నారు, మాకేమీ అర్థం కావటంలేదు అని భగవాన్ తో అంటే అవును మరి మీకు వాసనల యొక్క వేగం అంత ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు నా టీచింగ్ ను బ్రెయిన్ కు పట్టనివ్వవు. వాసనాక్షయం అయితేకాని పూర్ణస్థితిని పొందలేరు. నాకు చెప్పాలని ఉన్నా, మీకు అర్థం చేసుకోవాలని ఉన్నా జన్మాంతరంలో నుండి వచ్చే సంస్కారాలు మీకు అర్థం కాకుండా అవి అడ్డుపడతాయి. లుక్ విత్ ఇన్. ఎన్నాళ్ళు ఇలా బయటకు చూస్తారు, లోపలకు చూడటం నేర్చుకోండి. బయటకు అందరూ బాగానే ఉన్నారు, లోపల మీరు ఎలా ఉన్నారు? మీ హృదయంలో ఏమి జరుగుతోంది అని లోపలకు చూసుకోండి. మీకు కొంత మెచ్చాలిటీ వస్తే బయటగురువు మీకు ఏదో మంచి మాటలు చెప్పి, వెన్న ముద్దలు తినిపించి నెమ్మదిగా మీ మనస్సును లోపలకు గెంటుతాడు. నిజమైన గురువు మీ లోపలే ఉన్నాడు. ఆయనే అంతర్కామి. మీరు మనస్సును కొంత అంతర్ముఖం చేస్తే, దానిని లోపలకు గుంజుకొని మిగతా పని అంతా ఏమి చెయ్యాలి ఆయనే చూసుకొని

ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు. అందుచేత మిగతా విషయాలు అనవసరం, మన మనస్సును అంతర్ముఖం చేయటం ముఖ్యం.

జీవుడు పాడైపోవటానికి లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. మిల్టన్ ఏమని చెప్పాడు అంటే మీరు అనవసరంగా కష్టపడిపోతున్నారు. మీరు దేనికోసం అయితే వెదుకుచున్నారో, అది బయట లేదు, మీ హృదయంలోనే ఉంది. బయట ఆకర్షణలనుండి మీరు విడుదల పొందితే, మీ మనస్సు కొంచెం అంతర్ముఖమైతే హృదయంలో ఉన్న స్వర్గరాజ్యం యొక్క రుచి మీకు తెలుస్తుంది అని చెప్పాడు. మీరు ఉన్నదానిని పాడుచేసుకొని మాకు మోక్షం కావాలి, మాకు స్వర్గరాజ్యం కావాలి అని అంటున్నారు. బాహ్యఆకర్షణలవలన మీకు అవసరంలేని గుణాలలో పడిపోయి, స్నేహాలలో పడిపోయి, లర్జలీస్ లో పడిపోయి మీరు సహజంగా ఉన్న మోక్షస్వరూపానికి దూరమైపోయి మాకు మోక్షం కావాలి, మాకు మోక్షం కావాలి అంటే మేము ఏమి చెప్పతాము. ఈ చిన్న విషయాన్ని మిల్టన్ పారడైజ్ లాస్ట్ లో అనేక రకాలుగా వ్రాసి మనల్ని రక్షించటానికి ప్రయత్నం చేసాడు. ఆయనకు చివరి రోజులలో గుడ్డితనం వచ్చినప్పటికీ పారడైజ్ లాస్ట్ ని డిక్టేట్ చేసి పూర్తిచేసాడు. అందుచేత మీరు ఏదో సంపాదించాలి అనుకొంటున్నారు. మీరు ఏమి కొత్తగా సంపాదించనక్కరలేదు. ఇప్పుడు మీకు ఉన్న లోకవ్యామోహంలోనుండి, ఈ జీవుడు ఎక్కడ బంధింపబడుతున్నాడో, ఎన్ని బంధాలు మీకు బయట ఉన్నాయో అందులోనుండి విడుదల పొందటం నేర్చుకొంటే ఉన్నది అదే కదా! మోక్షం తప్పించి, స్వర్గరాజ్యం తప్పించి ఏముంది మీ హృదయంలో. మీరు హృదయాన్ని ఖాళీ చేసుకోండి. మీ గది అంతా లగేజీతో నింపుకొని దేవుడా ఇక్కడికి వచ్చి కూర్చోమంటే ఆయన ఎక్కడ కూర్చోంటాడు, కొంచెం ఖాళీ ఉండాలి కదా! మీ హృదయాన్ని ఖాళీ చేసుకోండి. ఖాళీ అయిన హృదయంలోనే ఈశ్వరుడు తన ఉనికని వ్యక్తం చేస్తాడు. హృదయం అంతా వాసనలు పెట్టుకొని వచ్చి నా హృదయంలో నిలబడు అంటే ఆయనకు నిలబడటానికి కొంచెం చోటు ఇవ్వాలి కదా! హృదయాన్ని ఖాళీ చేసుకోకుండా ఏవో ఒట్టి మాటలు చెప్పటం వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు.

డివైన్ లిప్, శాంతిప్రవాహం అది గురువు దగ్గరనుండే, ఈశ్వరుడి దగ్గరనుండే రావాలి. మనం చేసే ప్రయత్నం చిన్నది, మన మనస్సు ఎంత సాధన చేయగలదు? అందుచేత వచ్చేదంతా మన బిహేవియర్ పేటర్న్ ను బట్టి అక్కడనుంచే రావాలి. మనం ఏదో ప్రయత్నం చేస్తాము, ఆ ప్రయత్నాన్ని వంపు పెట్టుకొని భగవంతుడే మనమీద శాంతి వర్షం కురిపించాలి.

మనం చేసే చిన్న చిన్న సాధనలను వంపు పెట్టుకొని ఆయనే మనల్ని అనుగ్రహిస్తాడు. మేము పెద్ద పెద్ద తపస్సులు చేసాము అంటారు. నిజంగా తపస్సు చేసేవాళ్ళకి మనం తపస్సు చేస్తున్నాము అని తెలియదు. ఇక్కడ ముఖ్యం మన కర్తవ్యం లేకుండా జీవించటం నేర్చుకోవాలి. మీకు ఎప్పుడైనా అశాంతి వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా దానికి కర్తవ్యమే కారణం. భయం, కోరిక ఇవి మీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొనివస్తాయి. ఈ పని చేస్తే మనకు భవిష్యత్లో భయం వస్తుందేమో, ఈ పని చేస్తే భవిష్యత్లో మనకు దుఃఖం వస్తుందేమో, ఈ పని చేస్తే భవిష్యత్లో మనకు ఉన్న కోరికలు ఇంకా పెరిగిపోతాయేమో ఇవన్నీ ఆలోచించుకొని జాగ్రత్తగా పనిచేయండి. భవిష్యత్లో మీకు దుఃఖం తీసుకొని వచ్చే మాటలు, భయం తీసుకొని వచ్చే మాటలు మాట్లాడవద్దు. మీరు ముందుగా జాగ్రత్తపడి అటువంటి పనులజోలికి, అటువంటి మాటల జోలికి వెళ్ళవద్దు అని చెప్పుతున్నాడు. మీకు ఇంత వివరంగా గురువు మాత్రమే చెప్పగలడు. ఈశ్వరుడు జడ్జిలాంటివాడు. మీరు చేసే పనులను లికార్డు చేసి జడ్జిమెంట్ వ్రాస్తాడు. గురువు అలా కాదు ఆయన మిమ్మల్ని రక్షిస్తాడు. మీరు చేసిన కర్మను కూడా ఆయన నెత్తిమీద పెట్టుకొని మోసి ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇవ్వటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు, వాడు గురువు. అయితే నా విషయంలో వచ్చిన అదృష్టం ఏమిటి అంటే నేను గురువును ఎక్కడా ఎన్నుకోలేదు, నన్నే గురువు ఎన్నుకొన్నాడు. అందుచేత ఎప్పుడైనా చంటిపిల్లవాడు తల్లిని తన్నినట్లు నేను గురువును ఎప్పుడైనా తిట్టినా ఆయన నన్ను విడిచిపెట్టలేదు. అన్ని అవస్థలలోను ఆయన గొడుగు నా నెత్తిమీద ఉండనే ఉంది, అది గురువు యొక్క వైభవం. నీకు ఏ ప్రమాదం వచ్చినా ఆయన ముందే చూసుకొంటాడు. మీరు ఎన్నుకొంటే గురువులను మారుస్తూ ఉంటారు. ఆయన ఎన్నుకొంటే మీరు గురువును మార్చే అవకాశంలేదు, ఆ బంధంలోనుండి కదలలేరు.

మాష్టారు ఏమి చేస్తారు అంటే మీరు బడిలో అల్లరిచేయకుండా ఉంటే ఆయనకు సరిపోతుంది. గురువు అలాకాదు, ఆయన మిమ్మల్ని 24 గంటలు పరిశీలన చేస్తాడు. మీరు ఇంటి దగ్గర ఎలా ఉంటున్నారు అనేది కూడా గురువు చూస్తాడు. రామకృష్ణుడు అలా పరిశీలించేవాడు, మీరు ఇంటి దగ్గర ఎలా ఉంటున్నారు అని ఆరా తీసేవాడు. వివేకానందకి కూడా రామకృష్ణ గురించి కొంత కాలం అర్థం కాలేదు. మా ఇంటి దగ్గర గొడవలు మీకు సంబంధం ఏమిటి? అందుకే మిమ్మల్ని కలకత్తా సిటీలో పిచ్చివాడు

అనుకొంటున్నారు అనేవాడు. ఏమయ్యా నరేన్ నన్ను సిటీలో పిచ్చివాడు అనుకొంటున్నారా, అంత చెడ్డవాడిని అయిపోయానా అనేవాడు రామకృష్ణుడు. వారికి సృష్టిలేదు ఇంక వారికి మంచి ఏమిటి? చెడ్డ ఏమిటి? పూరితే అలా నటించేవాడు. అప్పుడు నరేంద్రుడు ఇంకా చిన్నవాడు, రామకృష్ణుడిని ప్రోపర్ గా అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు. పెద్దవాడు అయ్యాక అప్పుడు గురువు యొక్క వైభవం ఆయనకు తెలిసింది. నరేంద్రుడు ఎలా మాట్లాడినా వాడి హృదయంలో స్వార్థంలేదు, కపటంలేదు, వాడు మంచివాడు. వాడికి భూమి అక్కరలేదు, డబ్బు అక్కరలేదు, అధికారం అక్కరలేదు, స్త్రీ అక్కరలేదు, అటువంటి నరేంద్రుడు మనకు ఎక్కడ దొరుకుతాడు. అందుచేత నరేంద్రుడిని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని స్టెషల్ ట్రైనింగ్ ఇచ్చాడు రామకృష్ణుడు. నిన్ను ఎవరైనా తిడితే ఏమనుకొంటావు నరేన్ అని రామకృష్ణుడు అడిగేవాడు. వాళ్ళని తుంటరులు అనుకొంటాను అని చెప్పాడు. అంత దూరం వెళ్ళిపోకు. తుంటరులు అనుకొంటావా, అలా అనుకోవద్దు. వాళ్ళు కూడా మంచివారే ఎప్పుడైనా జారిపోతారు. నిన్ను విమర్శించినంతమాత్రంచేత వారు తుంటరులు అని అలా పెద్ద పెద్ద మాటలు అనకూడదు నరేన్ అని ఇలా చిన్న చిన్న విషయాలు కూడా ప్రోపర్ గా ట్రైనింగ్ ఇస్తూ వచ్చాడు రామకృష్ణుడు. ప్రతీ చిన్న విషయానికీ కేర్ తీసుకొంటూ చిన్న వయస్సునుండి నరేంద్రుడిని తయారు చేయటం వలన ఆయన వరల్డ్ ఫేమస్ అయ్యాడు.

సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీ, దేవేందర్ నాథ్ ఠాగూర్ ఇలా కలకత్తాలో ఉన్న పెద్దవాళ్ళ గురించి వీరు విద్యలో పెద్దవారు, వీరు ధనంలో పెద్దవారు అని మాటల మధ్యలో నరేంద్రుడు రామకృష్ణుడితో అనేవాడు. అది రైట్ నరేన్, వారు పెద్దవాళ్ళు అయ్యి ఉండవచ్చు, నేను కాదనటం లేదు కాని వాళ్ళందరికంటే నువ్వే పెద్దవాడవు అని రామకృష్ణుడు అంటే, వీడు పిచ్చివాడు అని టానులో చెప్పకొంటున్నారు, ఆమాట అబద్ధం కాదు ఆమాట నిజమే అనుకొనేవాడు నరేంద్రుడు. భవిష్యత్ లో నరేంద్రుడి జీవితం ఎలా ఉంటుంది అని కళ్ళతోటి దర్శించగలడు రామకృష్ణుడు కాని అది నరేంద్రుడికి అర్థం కావటం లేదు. రామకృష్ణుడి కంటే వివేకానంద ఎక్కువ పని చేసాడు అని ఇప్పుడు కూడా కొంతమంది అంటారు కాని అలా అనకూడదు. అసలు పునాదిని మనం మర్చిపోకూడదు. ఏదో వరల్డ్ పాపులర్ అయ్యాడని రామకృష్ణుడికంటే మించినవాడు వివేకానంద అని అనకూడదు. వివేకానంద అంత అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ఎవరు పునాది వేసారు? అది మనం మర్చిపోకూడదు.

కొంతమంది తెలియక అలా మాట్లాడుతున్నారు కాని అది చాలా పొరపాటు. అది తల్లిని వదిలేసి బిడ్డను గురించి మాట్లాడినట్లు ఉంటుంది.

నీకు పాట్లా, బట్టా మటుకు తల్లి చూస్తుంది కాని గురువు నీలోపల జీవితాన్ని చూస్తాడు. లోపల జీవితాన్ని సరిచేసేవాడు, నీ బుద్ధిలో ఉన్న వంకరలను సరిచేసేవాడు గురువు మాత్రమే, అది గురువుకే సాధ్యం. అంతేకాదు నీ హృదయాన్ని విశాలం చేయ్యటానికీ, నిన్ను మహోన్నతుడిని చేయటానికీ ఏ విషయాలు అయితే అడ్డువస్తున్నాయో చూసుకొని, ఆ విషయాలను ఎప్పుడు తొలగించాలి, మీ జీవితాల్ని ఎప్పుడు మలుపు తిప్పాలి అని గురువు ప్రతీక్షణం వాచింగ్ లో ఉంటాడు. చెడ్డరిచ్చుడు ఉండవచ్చుకాని చెడ్డగురువు ఉండడు. తల్లి నీ భౌతికమైన అవసరాలను మాత్రమే తీర్చగలదు. గురువు నీ ఆధ్యాత్మిక అవసరాలను తీరుస్తాడు. వాడు నిన్ను అనుగ్రహించి నీ మనస్సును అంతర్ముఖం చేస్తాడు. నువ్వు గురువు పట్ల ఎలా ప్రవర్తించినా నీ పట్ల ఆయన దయ అనే వర్షం కురిపిస్తాడు. నువ్వు గురువుకి విషం పోసి కప్ప ఇస్తే ఆయన నీకు కాఫీ పోసి కప్ప తిరిగి ఇస్తాడు, వాడు గురువు. తల్లి ఎప్పుడైనా ఆస్తులకోసం నీ మీద దావాలు వేయవచ్చుకాని గురువు ఎప్పుడూ అమృతవర్షం, దయావర్షం నీ శిరస్సుమీద కురిపిస్తూనే ఉంటాడు. వాడు దయాళువు. వాడి స్వరూపమే దయ, వాడి స్వరూపమే శాంతి, వాడి స్వరూపమే జ్ఞానం. వాడికి రియాక్షన్ అంటూ ఏమీ ఉండదు. సదా మిమ్ముల్ని ప్రేమిస్తునే ఉంటాడు. మీరు ఆయనను తిట్టినా, రాళ్ళుపెట్టి కొట్టినా సదా ఆయన అనుగ్రహం మీ శిరస్సు మీద వర్షిస్తునే ఉంటుంది. గురువు యొక్క దయ నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చాక గురువు యొక్క దయ ఇలా ఉంటుందా? ఆయన అనుగ్రహం ఇలా ఉంటుందా? అని అప్పుడు నీకు తెలుస్తుంది కాని అప్పటివరకు ఆయన వైభవం నీకు తెలియదు.

మనస్సును తీసుకొని వెళ్లి హృదయాకారం చేయటానికీ మనం ప్రయత్నం చేస్తాము. ఒకో ఇంద్రియానికీ ఒకో విషయం ఉంటుంది. ఆ విషయం ఆ ఇంద్రియాన్ని లాగుతూ ఉంటుంది. మనిషి పాడైపోవటానికీ వంద ఆకర్షణలు అక్కరలేదు, ఒక్క ఆకర్షణ సరిపోతుంది. బహిర్ముఖమైన మనస్సును విషయాలు తొందరగా ఆకర్షిస్తాయి. అందుచేత ఆ ప్రమాదంలో పడకుండా గురువు నిన్ను అంతర్ముఖపరుస్తాడు. అరుణాచలేశ్వరుడితో భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే నేను పెద్దవాడిని అయిపోదాము అనుకొన్నాను, అందరూ గొప్పగా చెప్పకొనేలా అయిపోదాము అనుకొన్నాను. నన్ను లోకానికీ వ్యర్థునిగా ఎందుకు చేసేసావు.

ఏదో నిన్ను అందరూ దేవుడు అని చెప్పకొంటూ ఉంటే నేను వచ్చాను, తీరా వచ్చాక నన్ను ఎందుకు పనికిరానివాడిగా చేసావు అంటే అర్థం ఏమిటి అంటే నాలో ఉన్న జీవలక్షణాలను వేరుతో సహా తీసేసావు. నేను పెద్దవాడిని అయిపోవాలి, నన్ను అందరూ మెచ్చుకోవాలి అనుకొనేవి అన్నీ జీవలక్షణాలు, ఇవన్నీ పనికిరాని లక్షణాలు. తాడులో ఉన్న గడ్డిపరకలు అన్నీ తీసేస్తే ఇంక తాడు ఏమీ ఉండదు అలాగే జీవలక్షణాలు అన్నీ తీసేస్తే ఇంక ఆ జీవుడికి అస్థిత్వం ఉండదు. ఎవడైతే ఈ శరీరం మరణించిన తరువాత ప్రయాణం చేస్తాడో వాడిని ఇక్కడే నువ్వు తీసి పడేస్తున్నావు, ఇంక ప్రయాణం చేసేవాడు ఎవడు ఉంటాడు? ఇక్కడ గురువు చేసే పని చూడండి.

మీరు వెళ్ళిపోతున్నారు, మేము ఉండిపోతున్నాము అని భగవాన్ తో ఎవరైనా అంటే “నేను ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతాను. నేను లేని చోటు అంటూ ఉంటే అక్కడికి వెళ్ళిపోతాను నేను లేని చోటేదీ? నేను అన్ని చోట్లా ఉన్నప్పుడు ఎక్కడికి వెళతాను, వెళ్ళటానికి స్థలం ఉండాలి కదా!”. మీ శరీరం చనిపోతోంది, ఈ శరీరం చనిపోతే మమ్మల్ని ఎవరు అనుగ్రహిస్తారు అని భగవాన్ ను అడిగితే “ఇప్పుడు ఈ శరీరం ఉంది, ఈ శరీరమా మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేది. ఈ శరీరం చనిపోయినప్పుడు ఈ తుక్కును తీసుకొని వెళ్ళి ఎక్కడోచోట పడేస్తారు. ఈ తుక్కు మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేది. ఈ శరీరం ఉన్నప్పుడు కూడా ఈ శరీరం మిమ్మల్ని అనుగ్రహించటంలేదు. ఏదైతే మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తాందో దానికి చావులేదు. ఈ చనిపోయేది మిమ్మల్ని అనుగ్రహించదు. దేనికైతే చావు లేదో అది శరీరం పోయిన మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తూనే ఉంటుంది.” ఈ శరీరం చనిపోయినప్పుడు బంధువులతోటి, స్నేహితులతోటి మనకు సంబంధం తెగిపోతుంది కాని గురువుతోటి సంబంధం తెగదు. గురువు అంటే ఆ శరీరంకాదు, చైతన్యం. అందుచేత ఆయనతో సంబంధం తెగదు. ఇవన్నీ మేము చెప్పాలని చెప్పటంలేదు, చెప్పకుండా ఉండలేక చెపుతున్నాము. ఎప్పుడైనా ఇంక చెప్పకూడదు అనుకొన్నా ఏదో మన శరీరం ఉన్నంతకాలం చెపుదాము, అసలు శరీరం చనిపోయిన తరువాత చెప్పేది ఏముంటుంది అనిపిస్తుంది. మీరు మాట్లాడటం మానేయండి ఎవరైనా వస్తే మిమ్మల్ని చూసి వెళ్ళిపోతారు అని డాక్టర్లు చెపుతున్నారు. ఏదోవాళ్ళ డ్యూటీ ప్రకారం శరీరానికి సంబంధించింది వారు చెపుతారు. చూసి వెళ్ళిపోతే, చూసి జ్ఞానం సంపాదించేయటానికి వీళ్ళు ఏమన్నా సనత్కమారులా? అంత మెచ్చార్థ్ బ్రైయిన్లా? వారికి ఇంటి దగ్గర ఏవో గొడవలు ఉంటాయి, బంధాలు ఉంటాయి, జీవలక్షణాలు ఉంటాయి కదా!

సనత్కుమారుడు వాళ్ళు మెచ్చూర్ట్ బ్రెయిన్స్ కాబట్టి, పండిపోయి ఉన్నారు కాబట్టి దక్షిణామూర్తి వారిని మౌనంతోనే అనుగ్రహించేసాడు.

నువ్వు నా మనస్సును ఆకర్షించి, దానిని అంతర్ముఖపరచి, దానికి అస్థిత్వం లేకుండా చేసి నన్ను లోకానికి పనికిరాకుండా చేసావు. ఫలానా శరీరం నాది, ఫలానా మనస్సు నాది, ఈ మంచి పని నేను చేసాను అనేటువంటి భావాలు నాకు రాకుండా చేసేసావు. నేను, నేను అని చెప్పే దేహగతమైననేనును నాకు తెలియకుండానే తీసేసావు. నాలోని జీవలక్షణాలను పూర్తిగా తీసేసావు. మరి తరువాత పని కూడా నువ్వు చేయాలి కదా! నువ్వు వేరు, నేను వేరు అనే భావన లేకుండా నువ్వు, నేను ఐక్యమైపోవాలి కదా! నన్ను బ్రాహ్మీస్థితికి చేర్చాలి కదా! నువ్వు వేరు, నేను వేరు అనే వేరుభావన పోయి ఒకటిగా ఉండేటట్లు ఆ వన్ నెన్ ను నాకు అనుగ్రహించు.

కంచి పరమాచార్య ఒకసారి గుంటూరులో మాట్లాడుతూ మీరు అవసరం లేని మాటలు మాట్లాడకండి. మీరు ఇంట్లో అయినా సరే అవసరం అయినప్పుడు మాట్లాడవచ్చు. అవసరం లేకుండా రోడ్డు మీద దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకొని వచ్చి మీ ఇంట్లో వారితో మాట్లాడవద్దు, వాళ్ళని పాల్యూట్ చేయకండి, వారికి మసి అంటించవద్దు. మీరు అవసరం లేని మాటలు మానేసి ఎక్కువగా మౌనంగా ఉండటం వలన పెద్ద ప్రయత్నం అక్కరలేకుండా మాయ మీకు దూరమైపోతుంది అని పరమాచార్య చెప్పారు. అందుచేత మహాత్ములతోటి, పెద్దవారితోటి స్నేహం ఊరికేపోదు. ఇటువంటి మాటలు వాళ్ళు నాలుగు చెపితే అందులో మనం ఒక్క వాక్యం పట్టుకొన్నా సరిపోతుంది, మనం బాగుపడతాము. తులసీదాసు ఒక్కమాటతోటే బాగుపడ్డాడు. తులసీదాసుకు భార్య అంటే బాగా ఇష్టం. అంతకుముందు ఆయన తల్లిదండ్రుల ద్వారాకాని, స్నేహితులద్వారాకాని ఎవరి ద్వారా కూడా ప్రేమ ఎలా ఉంటుందో ఆయన పొందలేదు. ఆయనకు భార్య తప్పించి ఇంకో లోకం లేదు. తులసీదాసు భార్య ఒకసారి ఆయనతో చెప్పకుండా పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది. ఆయన మరుసటి రోజున భార్య దగ్గరు వెళ్ళిపోయాడు. నిన్నే కదా మనం అక్కడనుండి వచ్చింది, అప్పుడే వెంటపడ్డాడు ఏమిటి అని ఆవిడ భౌతికంగా తీసుకుంది. ఆవిడవేరు రత్నమాల. తులసీదాసు గుమ్మంలోకి వచ్చాడు, కాళ్ళు కడుక్కోతూనికీ నీళ్ళు ఇవ్వలేదు “తులసీ నా మీద నీకు ఎంత ప్రేమ ఉంది, నేను నిన్నే కదా వచ్చాను, ఇవాళ నా వెంట పడ్డావు, నీకు నా మీద ఉన్న ప్రేమ రాముడి మీద ఉంటే నువ్వు సేజ్ అయిపోదువు” అంది. “ఓ యు ఆర్

కరెక్ట్, నువ్వు చెప్పింది సత్యమే అని ఇలా రౌండ్ తిరిగాడు, రత్నమాలా నేను వెళ్ళిపోతున్నాను” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. రాముడిని జపించాడు, తులసీ రామాయణం వ్రాసాడు. హి బికేమ్ ఎ సేజ్. తులసీరామాయణంలో అంతా మాంసమే, ఎముకలు కనబడవు అంటే అంత మధురంగా వ్రాసాడు. తులసీదాసుకు పెళ్ళాం తప్పించి ఇంకో లోకం లేదు అని మీరు ఇక్కడ అపార్థం చేసుకోకూడదు. వాడు చిన్నప్పటినుండి ఎవలచేత ప్రేమించబడలేదు, అసలు ప్రేమ అంటే ఏమిటో వాడికి తెలియదు. ఆయన పెళ్ళి అవ్వకముందు ఎలా జీవించాడు అనేది మనం చూడకుండా తులసీదాసును విమర్శించకూడదు.

ఉన్నది ఒక్కటే అసలు ద్వితీయం అంటూ లేదు. నీ మనస్సే రెండుగా కనిపిస్తోంది. భగవంతుడు గీతలో ఏమని చెప్పాడు అంటే నేను అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉండి వారి ప్రారబ్ధముననుసరించి ఆ జీవులను ఆడిస్తున్నాను అని చెప్పాడు. ఇది ఒక్కటే నిజం. ఈ గుడులు, గోపురాలు, బయట కనిపించే పూజలు, యాగాలు మిగిలినవన్నీ మనో కల్పితాలు. ఈశ్వరుడు ఉన్నమాట నిజం. బయట ఈ బొమ్మలు అన్నీ మన మనస్సుకు సపోర్టు కోసం కల్పించుకొన్న గొడవలే. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నువ్వు సర్వజ్ఞుడవు అంతే కాదు సర్వవ్యాపకుడవు. నీకు తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏదైనా జరుగుతోందా? ఏది జరిగినా ఆయనకు తెలియకుండా జరగటానికి వీలు లేదు. ఈశ్వర సంకల్పం బలీయమైనది. అది అలా ఎందుకు జరిగింది అంటే పూర్వజన్మలకీ దానికీ సంబంధం ఉంటుంది. భగవాన్ ఆయన జీవితంలో ఏ సంఘటనకు ఆశ్చర్యం వ్యక్తపరచలేదు. అది అలా ఎందుకు జరిగింది, ఇది ఇలా ఎందుకు జరిగింది అని ఆయన ఎప్పుడూ అనలేదు. ఒక మనిషికి గ్రోత్ వస్తూ ఉంటే మీరు అసూయపడినంత మాత్రం చేత అది ఆగిపోదు, మనం ఆపుచేస్తే అది ఆగదు, అది ఈశ్వరుని ఆజ్ఞ. అసలు సృష్టి అంతా ఆయన స్వాధీనంలో ఉంది. మీరు మా ఇంటికి వచ్చి చూసి వెళ్ళండి అని ఎవరైనా భగవాన్ తో అంటే మీ ఇంటిలో నేను ఉన్నాను కదా! మీరు ఏ కిటికీలో ఏమి పెట్టుకొన్నారు, గదిలో ఏమి పెట్టుకొన్నారు నన్ను చెప్పమంటారా? మీ ఇంటిలో ఏమి జరుగుతోందో చెప్పమంటారా? మీ ఇంటిలో నేను లేకపోతే రావచ్చు, నువ్వు పిలవకముందే అక్కడ ఉన్నాను కదా! ఇంక మా ఇంటికి రండి అని నన్ను అడుగుతారు ఏమిటి? అంటే ఆయన సర్వవ్యాపకుడు ఒక కాలంలో ఉండి ఇంకో కాలంలో లేకపోతే, ఒక ప్రాంతంలో ఉండి ఇంకో ప్రాంతంలో లేకపోతే అది సత్యం కాదు. ఎప్పుడూ ఉండేదే నిజం.

ఒకడవో నిను మాయ మొసరించి వచ్చువారు

ఎవరు ఇది నీ జాలము అరుణాచలా!

అరుణాచలేశ్వరుడా! ఉన్నది నువ్వు ఒక్కడివే. ఈ ప్రపంచం అంతా నీ ఇంద్రజాలము. నువ్వు సర్వజ్ఞుడవు, సర్వవ్యాపకుడవు. సర్వవ్యాపకుడవైన నీకు తెలియకుండా నా మనస్సులోకి రాగల శక్తి ఎవరికి ఉంది. అంటే అవసరంలేని విషయాలు, ఉపయోగంలేని విషయాలు నా హృదయంలోనికి వస్తున్నాయి. నన్ను పాడుచేసే విషయాలు నా బ్రెయిన్లోకి వస్తున్నాయి. చెడ్డ తలంపులు, ఉపయోగంలేని తలంపులు నాకు వస్తూ ఉంటే అవి నీకు తెలియకుండా వస్తున్నాయా? ఏమి తెలియనట్లు నటిస్తున్నావు ఏమిటి? నాకు ఆ గొడవలు ఏమీ తెలియదు అంటే నమ్మటానికి మేము అంత తలకాయ లేకుండా ఉన్నామా? అందుచేత ఆ గొడవలు ఏమి నాకు తెలియదు అని నువ్వు అబద్ధాలు చెప్పినా మేము నమ్మటానికి సిద్ధంగా లేము. అందుచేత మాకు అవసరం లేని తలంపులు వస్తూ ఉంటే, మమ్మల్ని పాడుచేసే తలంపులు వస్తూ ఉంటే నువ్వు వాటిని కంట్రోల్ చెయ్యి, అవి రాకుండా చూడు. అది నీ అనుగ్రహానికే సాధ్యం. ఈ గొడవలు నాకు తెలియదు అని ఎస్కేప్ అవ్వటానికి ప్రయత్నం చేయకు. చెడ్డ తలంపులు ఒకోసారి చాలా వేగంగా వస్తాయి. అవి మాకంటే శక్తివంతమైనప్పడు మేము ఫెయిల్ అయిపోతాము. అందుచేత అవి వచ్చేటప్పడు నీకు తెలుస్తుంది కాబట్టి వాటిని తొలగించే బాధ్యత, అవి రాకుండా చూసే బాధ్యత నీకు ఉంది. నాపట్ల దయ చూపించి ఈ పని చేసిపెట్టు అరుణాచలేశ్వరుడా అంటున్నారు భగవాన్. ఈ విషయాలు, చావు పుట్టుకలు ఇవి అన్నీ ఎక్కడనుండి వచ్చాయి, ఇది అంతా నీ మాయ. నువ్వు తప్పించి ఈ సృష్టిలో ఏమీలేదు, ఆ అనుభవం మాకు కలుగజెయ్యి అంటున్నారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-12-2015 పంజావేషువరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇక్కడ ఆశ్రమానికి శ్రీ నాన్న రమణ ఆశ్రమం అని పేరు పెట్టారు. నాన్నగారు అనేవారు భగవాన్ కంటే వేరుగా లేరు. అందుచేత మాలో మేము నమస్కారములు పెట్టుకోవటం కూడా అలవాటు లేదు. మాకు భగవాన్ అంటే ఒక దేవతాస్వరూపుడు అనికాని, ఒక ఋషిఅనికాని అటువంటి భావనలేమీ లేవు. మా కుటుంబ సభ్యుడు అనిపిస్తుంది. శుచి,

రుచి, సేవ ఇవి మూడు గుర్తుంచుకోండి. బయట శుచి, లోపల శుచి రెండూ ఉండాలి. మీ శరీరాన్ని శుచిగా ఉంచుకొంటే సరిపోదు, ఇల్లు శుచిగా ఉంచుకొంటే సరిపోదు మన హృదయంలో శుచిగా ఉండాలి. మీ ప్రవర్తన ఎలా ఉందో కూడా మీరు చూసుకోవాలి. లోపల శుచి, బయట శుచి లేకుండా ఇంతవరకు భగవదనుభవం పొందినవాడు ఎవడూ లేడు. నామం పట్ల రుచి ఉండాలి. నారాయణ నామం చేసినప్పడు కాని, రామనామం చేసినప్పడు కాని మనం యాంత్రికంగా చేయకూడదు. ఆ నామం పట్ల రుచి ఉండాలి అంటే మీరు పాయసం తాగేటప్పడు ఆ రుచి ఎలా ఫీల్ అవుతారో అలాగే మీరు నామం చేసేటప్పడు ఆ రుచి మీకు తెలియాలి. మీరు గోవిందనామంకాని, పరమేశ్వరనామం కాని ఏ నామం చేసినా ఇష్టంగా చెయ్యాలి, ప్రీతిగా చెయ్యాలి. దానిని నామ సిద్ధాంతం అంటారు. అలా ప్రీతిగా నామం చేయటం వలన మీకు అక్కరలేని తలంపులు రావు, మీరు మోక్షాన్ని పొందుతారు. ఎంతోకొంత ప్రజలకు ఉపయోగపడాలనే సేవాభావం ఉండాలి. ధనవంతులే సేవ చేయగలరు, నిరుపేదలు సేవ చేయలేరు అని అనుకోవటానికి అవకాశం లేదు. అసలు మనకు సహృదయం ఉంటే అనేక రకాలుగా సేవ చేయవచ్చు. శాలీరకంగా సేవ చేయవచ్చు, ఆర్థికంగా సేవచేయవచ్చు, టీచింగ్ ద్వారా సేవ చేయవచ్చు. అసలు తోటి మనుషులపట్ల సహృదయం ఉంటే ఏదో రంగంలో సేవ చేయవచ్చు. నాకు తప్పిపోయిన గొర్రెలు అంటే బాగా ఇష్టం అన్నాడు ఏసు. అంటే మంచివాళ్ళనేకాదు, మార్గం తప్పిన వాళ్ళను కూడా మనం సేకరించి వారిని కూడా బాగుచేయటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

మీకు ఏది వచ్చినా లోపల నుండే రావాలి. మనకు జ్ఞానం రానివ్వండి, దేశాన్ని బాగుచేసుకోవాలి అనేది రానివ్వండి ఏదైనా లోపలనుండే రావాలి కాని నెత్తిమీద పులుసు పోసినట్లు రాదు. ఎవరైనా చెప్పినా అది మీరు విన్నా అది మీకు లోపల నుండి వస్తే అది మీ సొంతం అవుతుంది, ఆ భావన మీ సొంతమైతే బలంగా ఉంటుంది కాని ఎవరో చెప్పింది ఒకోసారి గాలికి పోతే పోవచ్చు. కాని సబ్బక్టు శ్రవణం చేయటం మంచిది. ఏవో కొన్ని మాటలు అయినా మీకు ఉపయోగపడతాయి. మీరు ధనవంతులు అయినా పేదవారు అయినా, మీకు అధికారం ఉన్నా లేకపోయినా ఒక్క విషయం మీరు గుర్తు పెట్టుకోండి. మీ శాంతిని, మీ సుఖాన్ని పాడుచేసే తలంపులు ఏమైనా మీకు వస్తూ ఉంటే నిర్ధాక్షిణ్యంగా వాటిని అణిచివేయండి. మీరు శాంతిగా, సుఖంగా ఉండాలి. మీరు శాంతిగా లేనప్పడు

మీకు ఎంతధనం ఉంటే ఎవడికి కావాలి? ఎన్ని అధికారాలు ఉంటే ఎవడికి కావాలి? మీరు ఇంటి దగ్గర సుఖంగా ఉండలేకపోతున్నారు, పోనీ ధనవంతులు సుఖంగా ఉంటున్నారా అంటే వారు సుఖంగా ఉండలేకపోతున్నారు. ఎందుకు సుఖంగా ఉండలేకపోతున్నారు? అంటే మీ మనస్సును పాల్కుట్ చేసే తలంపులు, మీకు ఉపయోగంలేని తలంపులు వస్తూ ఉంటే వాటి విషయంలో దయ చూపించకుండా వాటిని బయటకు గెంటివేయటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. లేకపోతే ఆ తలంపు వచ్చినప్పుడు మనస్సును డైవర్లు చెయ్యండి. ఆ తలంపు వచ్చినప్పుడు ఎవరితోను మాట్లాడవద్దు. మౌనంగా ఉండండి లేకపోతే చెడ్డ మాటలు వస్తాయి. ఆధ్యాత్మికంగా కాని, భౌతికంగాకాని మీరు అభివృద్ధిలోనికి రావాలి అంటే మీకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో మీరు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. దేవుడు, చైతన్యం ఆ మాటలు వదిలేయండి. ఇప్పుడు మనకు మనస్సు తెలుస్తోంది, శరీరం తెలుస్తోంది. శరీరం, మనస్సు ఈ రెండింటిని కలిపితే మనిషి అంటారు. ఈ శరీరానికి కంట్రోలర్ మనస్సు దానినే జీవుడు అని పిలుస్తారు. జీవులు రకరకాలుగా ఉంటారు. అందుచేత సాధ్యమైనంతవరకు మీరు జీవుడిని పవిత్రం చేసుకొంటూ రావాలి. నామంలో రుచి మీకు తెలిస్తే, మీరు ప్రీతిగా నామం చేస్తూ ఉంటే మైండ్ కంట్రోల్ వస్తుంది. మీకు ఉన్న కంఫర్టుకంటే మీ మనస్సు కంట్రోల్ వలన మీకు ఎక్కువ శాంతి వస్తుంది. నామం రుచిగా చేస్తూ ఉంటే అక్కరలేని తలంపులు రాకుండా మీకు నామం అడ్డుకొంటుంది. నామం చేసేటప్పుడు దాని తాలుక రుచి మీకు తెలియాలి. ఆరకంగా గోవిందనామం చేసి గోపికలు తరించారు. యోగులు, మహర్షులు అందుకోలేని స్థితిని పెద్ద కష్టపడకుండా గోపికలు ఎలా పొందారు అంటే భగవంతుడివట్ల భక్తివల్ల, ప్రేమవల్ల వారు ఆ స్థితిని పొందగలిగారు. ఇంద్రియాలను జయించాలి, మనస్సును జయించాలి అనే సంకల్పం లేకుండా వాటిని ఓవర్ కమ్ చేసినవారు గోపికలు. అది ప్రేమవల్ల, భక్తివల్ల పొందారు. అయితే భక్తి పేరు చెప్పి మీరు అమాయకంగా ఉండకూడదు. మీరు ఇతరులను మోసం చేయకపోయినా ఇతరులచేత మీరు మోసగించబడకూడదు.

అయామ్ ది గోల్, అయామ్ ది వే అంటాడు యేసు. అంటే నేనే గమ్యాన్ని ఆ గమ్యాన్ని చేరుకోవటానికి మార్గాన్ని కూడా నేనే అని చెప్పాడు. అది శరణాగతి. ఈశ్వరుని పాదాల దగ్గరకు చేరుకోవటానికి అంటే నిర్వాణస్థితిని పొందటానికి శరణాగతిమార్గం మంచిది. మీరు ఎవరికి ఏది చేసినా అది మీకే తిరిగి వచ్చేస్తుందని తెలిసినప్పుడు ఎవరికీ

ఏమీ చెయ్యకుండా ఉండలేరు. మీరు ఎవరికైనా మంచిచేస్తే అదే మీకు తిరిగి వస్తుంది, మీరు ఎవరికైనా చెడ్డ చేస్తే అదే మీకు తిరిగివస్తుంది. సేవ చేసేటప్పుడు అల్లిమేట్గా ఇది సూత్రం. కర్మ విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. కర్మ చేసేటప్పుడు బాగానే ఉంటుంది. అది మిమ్మల్ని తరుముకు వచ్చి మీచేత అనుభవింపచేసినప్పుడు తెలుస్తుంది. ఇంటి దగ్గర మీకు ఎప్పుడైనా చెడు తలంపులు వచ్చినా సత్యంగం చేసేటప్పుడు, గుడికి వెళ్ళినప్పుడు ఆ ప్రైజన్లో మన తలంపులు కూడా మారిపోతాయి, మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి అని మనకు అనిపిస్తుంది. నువ్వు కానిదానితో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నావు. నువ్వు కానిదానిని నువ్వు అనుకొన్నా అది నువ్వు అవ్వవు. నువ్వు పంజావేమవరంలో కూర్చుని ఇది వీరవాసరం, ఇది వీరవాసరం అనుకొంటే ఇది వీరవాసరం అవ్వదు. అలాగే నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది అవుతావు కాని నువ్వు కానిది నువ్వు అవ్వవు.

ట్రూత్ ఈజ్ బ్యూటీ. బ్యూటీ ఈజ్ ట్రూత్. మనకు ఆస్తులు లేకపోయినా అందరికీ తలో శరీరం ఉంది. ఈ శరీరాలు భూమి మీదకు వచ్చినందుకు సత్యానికి మించిన సౌందర్యం లేదని, సత్యం మాత్రమే మీకు స్వేచ్ఛను, శాంతిని ప్రసాదించగలదని గ్రహించి ఈ లోకాన్ని విడిచిపెట్టి పొండి. సత్యానికి మించిన పరమార్థం లేదని, సత్యానికి మించిన సౌందర్యం లేదని నేను నోటితో చెబుతున్నాను అయితే మీరు కూడా నోటితో అంటే సరిపోదు. యు మస్ట్ నో ద ట్రూత్ అండ్ ద ట్రూత్ ఫర్ మేక్ యు ఫ్రీ. ఇప్పుడు మీరందరూ బంధంలో ఉన్నారు. మీరు శాంతిగా ఉండాలంటే, సుఖంగా ఉండాలంటే, మీరు లిబరేటెడ్ సోల్ అవ్వాలంటే మీకు ఇష్టం ఉన్నా ఒకవేళ ఇష్టం లేకపోయినా ఇష్టం చేసుకొని మీ హృదయంలో అంతర్కామిగా ఉన్న సత్యాన్ని గుర్తించి, దానితోటి ఏకమయ్యి తరువాత మీరు శరీరాన్ని విడిచిపెట్టేసినా ఇబ్బంది లేదు కాని ఈలోపుగా శరీరాన్ని విడిచిపెట్టేసి లోకంలో ఏదో సాధించాము, డబ్బు సంపాదించాము అంటే వీటి వలన ప్రయోజనం ఏమీ లేదు, ఇవి ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. నువ్వు సత్యానుభవం పొందకుండా ప్రపంచంలో ఏది సాధించినా, అమెరికా ప్రెసిడెంట్కు ఉన్న పవర్ నీ చేతికి వచ్చినా అదంతా డ్రీమ్ స్టేప్ అన్న సంగతి ట్రూత్ను లీలైజ్ చేసేవరకు నీకు తెలియదు. అప్పటివరకు ఇదంతా నిజంకింద మీకు అనిపిస్తుంది.

మీరు బద్ధకస్తులుగా ఉండకండి. మీరు మనస్సులో బలహీనంగా ఉండకండి. సముద్రంలో ఎంత నీరు ఉందో అన్ని సంతోషాలు వచ్చినా మీరు గర్వపడకండి, అన్ని కష్టాలు

వచ్చినా మీరు కుంగిపోకండి, ఫేస్ ఇట్ అన్నాడు మిల్టన్. మీ మనస్సు బలహీనంగా ఉంటే మీరు ఫేస్ చెయ్యలేరు. గాంధీజీ శారీరకంగా అర్థకుడిగా ఉన్నా ఎక్కువ మందిని లీడ్ చేయగలిగాడు అంటే అది ఆత్మబలం. ఆయన మాట వేదం అయ్యింది అంటే అది పవిత్రతలో నుండి వచ్చింది. ఆయన ట్రూత్ ను ప్రాక్టీసు చేసాడు. సముద్రంలో ఎంత నీరు ఉందో అన్ని డిజిప్టాయింట్ మెంట్స్, అన్ని డిఫికల్టీస్ వచ్చి మీ నెత్తిమీద పడినా ఫేస్ చెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉండండి అంతేగాని మీరు ఎక్కడికి పారిపోవద్దు. మీరు మానసికంగా బలహీనంగా ఉండవద్దు. మీ మానసిక బలహీనత కొన్ని చిక్కలను తెచ్చివెడుతుంది. మీరు గౌరవాలకోసం ఏ పని చెయ్యవద్దు. ఈ పేరు ప్రఖ్యాతులు, గౌరవాలు అన్నీ దుమ్ముతోటి సమానము. నాలో జ్ఞానం లేనప్పుడు, నాలో శాంతి లేనప్పుడు నా గురించి మీరు గొప్ప మాటలు చెప్పినా వాటి వలన ఏమి ప్రయోజనం లేదు, ఆ మాటలు నాకు ఏమి కలసిరావు. నా శరీరం చనిపోయాక ఈ మాటలు నా కూడా ఏమీ రావు. నా హృదయంలో ఏ వాసన ఉందో అది నా కూడా వస్తుంది కాని మీరు చెప్పే మాటలు నాకూడా రావు. చనిపోయిన తరువాత ఏ ఇద్దరు జతగా వెళ్లటానికి వీలులేదు. చనిపోయిన తరువాత మీరు ఒక్కరే ప్రయాణం చేయాలి కాని మీ బంధువులుకాని, స్నేహితులుకాని ఎవరూ రారు. అందుచేత మీరు ఈ శరీరం ఉండగానే లిబరేటిడ్ సోలే అవ్వాలి.

ఈ ఆధ్యాత్మికమార్గంలో లోపల పవిత్రత లేకుండా మనం ఏమీ సాధించలేము. మీకు ఏదైనా అవకాశం ఉంటే మీతోటి మనుషులకు ఉపయోగపడండి. భగవంతుడు మాకు ఈ అవకాశం ఇచ్చాడు అని మీరు చేయగలిగింది ఏదో చెయ్యాలి. అంటే మీరు ఎవరికైనా ఏదేనా ఇస్తే వారికి ఇచ్చాము అని అనుకోవద్దు. వారు తీసుకున్నందుకు సంతోషించండి. ఎందుచేతనంటే మీకు పుణ్యకర్త చేయటానికి వాళ్ళు అవకాశం ఇస్తున్నారు. వాళ్ళు మాకు వద్దు అంటే మీకు పుణ్యకర్త చేయటానికి అవకాశం లేదు. ఇది కలియుగం. కలియుగం ఒకరకంగా మంచిదే. రాముడి టైములో ఇచ్చేవాళ్ళు ఉండేవారు కాని పుచ్చుకొనేవారు ఎవరూ లేరు. మనిషి అయ్యాక ఏవో పారపాట్లు చేస్తూ ఉంటాడు. అది తెలిసి చెయ్యవచ్చు లేక తెలియక చెయ్యవచ్చు నిప్పును తెలిసి ముట్టుకొన్నా తెలియక ముట్టుకొన్నా అది కాలుతుంది. నువ్వు పూర్వజన్మలో కొన్ని పారపాట్లు చేసి ఉండవచ్చు. నీలో ఉన్న పారపాట్లు, నీలో ఉన్న బలహీనతలు అవి జ్ఞానం వైపుకు నీ మనస్సును మరలనివ్వవు. మనం ఎంతోకొంత సత్కర్మ చెయ్యకపోతే అసలు మనకు భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష కూడా కలుగదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

జనవరి 26 జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

కాలము

మనము మరియొక సంవత్సర కాలము 2015కి వీడ్కోలు పలికి, నూతన సంవత్సరము 2016కి స్వాగతం పలుకుట జరిగింది. మనకు పరమాత్మచే ప్రసాదింప బడిన మానవజీవితం కాలరూపంలో ఉంది. ఈ భూమి మీద మన జీవితకాలం బహుస్వల్పం, ఈ అవకాశం మళ్ళీ మళ్ళీ రాదు. సృష్టిలో అత్యంత ప్రభావిత మైనది, మహిమగలది కాలం. కాలం ఎవరి గురించి ఆగదు కాబట్టి, మనము కాలముతో పాటీ పయనించాలి. గడిచిపోయినకాలం తిరిగిరాదు కాబట్టి, గతములోని సంఘటనల గురించి వ్యర్థముగా చింతిస్తునో, భవిష్యత్తు గురించి ఊహించుకుంటూనో, కాలాన్ని వృధా చెయ్యకూడదు. మన చేతిలో ఉన్న వర్తమానకాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని, మన పరమగమ్యమైన మనోనాశమును సాధించి, కాలాతీతస్థితిలోకి మేల్కోవాలి. బంగారంలోని ప్రతి అణువుకు విలువ ఉన్నట్లే, మానవ జీవితంలో ప్రతి క్షణానికి ఎంతో విలువ ఉంది. వివేకాన్ని ఉపయోగించుకొని వర్తమానకాలంలో సజీవంగా జీవిస్తూ, నిత్య జాగరూకులమై, నిరంతర స్వరూప ఎరుకలో ఉండాలి. ఈ మానవజన్మ మోక్షద్వారం మరియు మంచిపనులు చేయుటకు మహత్తర అవకాశం. కాల ప్రవాహంలో అన్ని దేహాలు నశిస్తాయి. చిత్తశుద్ధితో, నిజాయితీతో, శ్రమించి జీవిత గమ్యాన్ని చేరాలి. సాధనలో అభివృద్ధికలగాలంటే సరియైన అవగాహన, వివేకము, వైరాగ్యము, మానసిక పరిణితి ఆవశ్యకములు. ఇతరులలో ఏ మంచిగుణం ఉన్నా మనం స్వీకరించాలి. ప్రపంచం అంటే ద్వంద్వాలే కాబట్టి, ఇతరులలో మంచిని చూస్తే మనము మంచివారము అవుతాము, ఇతరులలో చెడ్డను చూస్తే చెడ్డవారమవుతాము. కాలం వేగంగా కదిలిపోతోంది కాబట్టి, తాబేలు నడకను కాకుండా వేగంగా మన గమ్యాన్ని చేరాలి. ఈ జన్మలోనే సత్కానుభవాన్ని పొందాలి. కాలరూపంలో ఉన్న మానవ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకోవాలంటే, దేహము యొక్క మరణానికి ముందే దేహోత్పబుద్ధి నుండి విడుదల పొందాలి, అందుకు గుర్వనుగ్రహం నిరంతరం ఉండనే ఉంది.

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం, సెల్ : 9963195064

భేదాలు ఉన్నంతకాలం బాధలు తప్పవు

ఉన్నది ఆత్మ ఒక్కటే కాని నేను వేరు నా కన్న భిన్నంగా కనిపిస్తున్నది అన్నీ వేరు ఈ భావనే దేహోత్పబుద్ధి. దీనికి అసూయ, స్వార్థం, ద్వేషం, క్రోధం హింసలాంటి వెయ్యినొక్క దుర్మార్గులు వికారాల సమ్మేళనంతో ఉంటుంది. కామం (కోరిక) జ్వరం లాంటిది. బుద్ధుభగవానుని ఒక మతోన్మాది తను చేసిన ఉన్నాదచర్యకు క్షమాపణ కోరగా బుద్ధుడు “ఆనందా! ఈతని కళ్ళు క్షమాగుణంతో నీరుకారుతున్నాయి. నిన్న ఈతని కళ్ళు అగ్ని వర్షంపడేసాయి నన్ను చంపాలనుకొన్నాడు. అతడూ ఈతడూ ఒక్కడేనంటావా?” అన్నాడు. ఏ వ్యక్తి నిరంతరం క్రింద క్షణంలో ఉన్నట్లు ఉండడం అని తెలుసుకోవటమే తెలివి. న్యాయమార్గాన్ని నడిచేవారు చాలా తక్కువ. ప్రమాద పూర్వకంగా సాగటం తెలివే. మూఢులు అలా చేస్తారు. కష్టసుఖాల్లో ఏది సంభవించినా దేనికీ బాధ్యత వహించరు. బాధ్యతలు అదృష్టంపైనో, దేవునిపైనో, సమాజంపైనో, ఆర్థిక విశేషణపైనో, తల్లిదండ్రులపైనో నిరంతరం చెబుతారు. ఏ ఒక్కడూ మనలను దుఃఖితుడిగానే ఆనందించే వాడిగానో చెయ్యలేడు. మన దుఃఖాలకు, మన ఆనందాలకు మన పూర్వకర్తలే కారణం. మనం చేసిన పాపానికి ఫలితమే దుఃఖం అయి ఉండాలి అని గ్రహించాలి. మూఢుని ఆనందం ఆతని పాపాలు ఎదురు తిరిగేంతవరకే, పుణ్యక్షుడు దుఃఖం ఆతని పుణ్యాలు పూసే వరకూ ఉంటుంది. దుఃఖితుడు తన తప్ప గ్రహించి సత్ ప్రవర్తనలోకి వచ్చి పశ్చాత్తాపాలతో తిరిగి చెయ్యనని లెంపలేసుకోవటంతో తెలిసిపోతుంది. కాని గతం, గతః. దాన్ని గురించి ఆరాటపడవలసినది ఏమీలేదు. తిరిగి కోపకారణం ఎదురైనా స్వతి పూర్వకంగా సాగిపోనివ్వాలి. జాగ్రత్తగా గ్రహింపుతో ఉండాలి. కోపానికి, హింసకు మూలకారణం భయం. పరువు తీస్తాడనో, ఎదురు తిరగకూడదనో కారణం దాగి ఉంటుంది. నిజానికి అందరిలోనూ ఉన్న మూల పదార్థం ఆత్మే. ఉపాధి బేధాలు నిజమనుకోవటం వల్ల వచ్చే అనర్థాలు ఇవి. మనలను మనం సంస్కరించుకోవాలి. ఇతరులను కాదు. మంచి చెడ్డల చర్చల రచ్చలో పాల్గొనకూడదు. మన దుఃఖానికి, దైన్యానికి గల మూలకారణం గ్రహించాలి. జనం అనేక రకాలుగా ఉంటారు. వారి భిన్నత్వాన్ని వైవిధ్యాన్ని అనంతమైన ఓర్పుతో పరిశీలించి ఉదాసీనంగా ఉండాలి. మన నిశ్చయాలతో ఎవ్వరినీ మార్చలేము. అసలు మనం ఎవరము మార్చుకొని. సాధకుడు ఏకాంతవాసం చెయ్యాలి. తలంపుకూ తలంపుకూ మధ్య ఉన్న సమయాన్ని గుర్తించాలి. ఇది ప్రయాస పూర్వకంగా కాకుండా ఆనందకరమైన ఆటగా ఉల్లాసంగా సాగించాలి. వైరంలేని వైపు ప్రవహింపచెయ్యాలి. అలాగే విషయాలు వలయాకారంలో ఒకదానివెంట మరియొకటి జతకట్టి తిరుగుతూ ఉంటాయి. సాధకుడు దాన్ని స్వస్థిపలకాలి పిల్లచేష్టగా. మన ఉద్దేశ్యం దాన్ని దాచటం మంచిదికాదు. ఎవ్వరూ కూడా దేన్ని వదులుకోలేరు. కుటుంబ బంధాన్ని చూపిస్తాము కాని తటస్థంగా చూస్తూ ఉండాలి. కొత్త ఉన్నతస్థితికి చేరిన తరువాత తానుగానే అది మాయమవుతుంది. చిన్నప్పడు బొమ్మలతో ఆడుకొంటాము, ఎదిగాక వదిలేస్తాము. అలాగే కుటుంబ మమకారాలు పరిణతి దశలో చిన్నవాటివైపోతాయి. అంతకన్న ఏమీ కాదు. స్వేచ్ఛలోనే ఆనందం ఉంది.

- సాగీరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం, సెల్ : 9491968966